

Underbilag a. til Bilag 16.

Gl. Københavns Amts
Forligskommission.

København, den 28. Januar 1932.

I Anledning af Justitsministeriets Skrivelse af 20. d. M. (2. K. 1932 Nr. 363—1) angaaende Spørgsmaalet om Ophævelse af Gl. Københavns Amts Forligskommission skal man herved bemærke:

Som det fremgaar af vedlagte Genpart af de Kommissionen paahvilende Indberetninger til Justitsministeriet om sin Virksomhed for de sidste 5 Aar (1926—30) blev af 48 704 borgerlige Retssager et Antal af 28 345 forligt (eller hævet), altsaa ca. 58 pCt., medens Resten, ca. 42 pCt., henvistes til Retsafgørelse.

For de til Retsafgørelse henviste Sagers Vedkommende bemærkes dog, at Grunden til, at ikke ogsaa en Del af disse Sager er blevet forligt, skyldes den Omstændighed, at indstævnte har undladt at give Møde for Kommissionen; nogen Opgørelse over, i hvor mange af disse Sager der ikke er givet Møde, foreligger ikke, men skønsmæssigt anslaaet drejer det sig antagelig om ca. Halvdelen af de henviste Sager. (Ifølge Statistiske Efterretninger for 1931 er af de i 1929 ved samtlige Landets Forligskommissioner behandlede Sager ca. 50 pCt. henvist til Retsafgørelse).

Kommissionen er ukendt med, hvilke Grunde der foreligger for Ønsket særlig om denne Kommissions Ophævelse, eftersom dens Virksomhed dog — som Indberetningen udviser — i høj Grad aflaster Dommerkontorerne for Behandlingen af et meget betydeligt Antal Sager og derhos bevirker, at disse bringes til en særlig hurtig og, hvad Sagsomkostninger angaar, relativt billig Afslutning.

En Henlæggelse af Forligsbehandlingen til Dommerne af et saa betydeligt Antal Sager (der kræver Journalisering, Berømmelse, Forligsbehandling, Beskrivelse m. v.) vil efter Kommissionens Opfattelse, naar henses til det de paagældende Dommerkontorer i øvrigt paahvilende Arbejde, antageligt bevirke, at de paagældende Sager ikke — i alt Fald ikke uden Personaleforøgelse — vil kunne fremmes med samme Hurtighed som ved Forligskommissionen, idet denne udelukkende er indstillet paa Behandlingen af disse Sager og for sit Vedkommende — praktisk talt — er i Stand til stadig at ekspedere omgaaende.

Da Kommissionen holder sine Møder i samme Bygning som Dommerkontorerne, synes der endvidere ikke at kunne blive Tale om nogen Lettelse for de mødende ved i Stedet at skulle give Møde paa Dommerkontorerne, hvor der antagelig i saa Fald ogsaa vil kunne blive Spørgsmaal om Lokaleudvidelser (— gælder navnlig Landdistrikterne, hvortil op imod $\frac{2}{3}$ af Sagerne henhører —), medens Indretningen af Kommissionens Kontor m. v. netop er foretaget med Henblik paa at modtage mange mødende.

Da Kommissionen — som anført — alene er indstillet paa Vejledning for Parterne og Foretagelse af Forligsmægling, maa man tillige fremhæve, at der herigennem tilvejebringes størst Mulighed for, at de ofte meget lange Ventetider, som baade Klagere og Indklagede ellers hyppigt er udsat for, hvor det drejer sig om Behandlingen af et saa stort Antal Sager, undgaas i videst muligt Omfang.